

Diumenge XXXII durant l'any A

Vigilar amb la nostra rutina

Hi ha cristians que tenen una imatge ben poc cristiana de Déu: un jutge implacable sempre a punt per condemnar els pecadors. A aquestes persones l'evangeli d'avui els produeix pànic.

Segur que no era aquesta la intenció de Jesús en explicar aquesta paràbola. Més aviat volia evitar l'ensopiment espiritual que tots podem patir quan caiem en la rutina estèril d'anar deixant passar els dies com si no tinguessin cap valor.

No hem de confondre aquesta rutina negativa amb les rutines positives que ens disciplinen i ens ajuden a mantenir un to vital i espiritual alt: ritme marcat de pregària, pràctica dels sacraments, temps per al diàleg amb parella o a la revisió de vida en grup, compromís en un voluntariat... Omplint de vida el temps, ens mantenim en vetlla, atents a les crides de Déu, que ens parla a través des esdeveniments. Així anem alimentant les torxes amb l'oli d'una saviesa que no s'aprèn als llibres sinó en l'experiència de la recerca del Senyor dia rere dia. Així és com a poc a poc es va afinant la nostra sensibilitat per a reconèixer-lo i gaudir de la joia de la trobada.

("La missa de cada dia")